બનામે ખુદા.

ગુલઝારે કવ્વાલી.

ઉર્દુ જબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમેં

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૬ ઠી.   પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણદરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં નંબર ૨૭૪૩
વાળા મકાનમા આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા
શા. અમરતલાલ કેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩   સને ૧૯૧૭

કિંમત ૦—૨—૦

ગુલઝારે કવ્વાલી

ગઝલ—જલાલી.

કહે કીસ ઝબામેં તેરીસના તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
બઆદમા સીફત હયે તુ અયે ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ
તેરે ફનસે કોનો મકાબના તેરે નુરસે યે જહાંબના—
યે ઝહુર તેરા હે માસીવા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
તેરી હર સીફતકો કમાલ હે તેરી ઝાતકો ન ઝવાલહે—
તેરી ઇબ્તીદાહે ન ઇન્તેહા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
... હકુએ પેહલે કદમ મેં થા વો કદમ હમે અબનો દરમે
... ફલક પેલટ હેરાઅલીતેરા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
... શાહે હુસને તમામ હે તેરા યુસફઅદના ગલામહે—
તે ગુંજલી હુસ્ન તોહી દીખા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—

ગઝલ—જલાલી.

કનાકા જામ અયે સાકી મંએ પી પીયુ તુ ભરભરદે,
બલાકી મએમે આંખે મીસ્લ નરગીસ મસ્ત કરકરદે,
નીગાના એ તુ અયે મઓલા તીરાલી હયે તેરી શાન
કીસીકો ખાકકી ઠેરી કીસીકો સંગ મરમરદે.
કહા ઇબ્લીસસે હકને હમે મીલાદે પેગમ્બર,
મેરે મહેબુબકી આમદકા તુ પએગામ ઘરઘરદે.
જલાલી રોઝએ અમ્બેરૂલ વરાપર—જબ મંએન પોહોચ્યુ,
બાએ ગરદીશે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સરસરદે.
જલાલી હએ અજબ ઉસ કાદરે કયુમકી કુદરત,
કીસીકો તાજ સુલતાની કીસીકો ભીક દરદરદે.

ગઝલ—કવ્વાલી.

સીતમસે આજ આ ઝાલીમ કયામત હોનેવાલી હે
બપાએ દાવરે મહેશર અદાલત હોનેવાલી હે
નજર આઓ સંભલ બેઠો કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકો હુસન રોજ અફઝુકી શોહરત હોનેવાલી હે
અદાગે યારકા મુસતાક દીલભી હે જીગરભી હે
સાતમ યેપેકે દોનુમે રકાબત હોનેવાલી હે
ન ઠુકરા કર ચલોહર હર કદમપર એસી શોખીસે હે
તુમારી ચાલસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે

કીસીકે હુસ્નપર ઉનકી તબયત આતી જાતી હે
કીસીનોકા ખબર કરદો અદાલત હોનેવાલી હે
લીયે શમશેર ખુરરાં આજ વો મકતીલમેં આતે હે
મુબારીક બાદ મુશતાકો શહાદત હોનેવાલી હે

ગઝલ—કવ્વાલી.

આહે બોલો યા ન બોલો મે તેરી જાનપે ફીદા હું
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા બદનામ હો રહાહું
તેરે ઇસકકી કટારી લાગી હે વીરહકારી જખમી હો રહાહું
તેરે ગલેમે ગજરા મેરે ગલેમે સેલી ગલે હાર હો રહાહું
લૈલીકે દરપે મજનુ કરતા હે બાનવા ઇંદર તેરેકા ગદાહું
સીદ્દીને ફુલજો મારા મનસુર યું પુકારા સુલીપે ચડ રહાહું

ગઝલ—કવ્વાલી.

મજા દેતેહે કયા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
પહેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરતેહો પ્યાર
તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે
બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ
આપની જુલફેકા સવાર ઓ બોકશેરે વાલે

ગઝલ—કવ્વાલી.

અપને ખાજાકી જોગન બની જોગન બની બેરાગન બની ટેક.
પતા તુટા ડાલસે લેજો પવન ઉડાય
અબકે બીછડે કબ મીલેંગે દુર બસે હોજાય—મે જોગન બની.
કફન હમારી ગોદડીને દેશ હે મારો ગોર,
ઘુમ તુમારે ઘર ચલે ખાજા લોકો ન પાવ સોર—મે જોગન બની.
દેહલીકી તો દુલહન બની દુલા નીજા નાન
ઠીદે વાલી ઘુમડી બને હો ખાજા માન—મે જોગન બની.

ગઝલ—કવ્વાલી.

કાયા દાગ દે ગયોરે વો જાતો જુવાનીપર અરે જાનો જુવાનીપર
મીટીકા કર બીછાના પથરકા લે શીરાના
તન આંખમે મીલા ગયો જાનો જુવાનીપર
નેનુકી ભર કટારી પાનીકા ભરકે સે પાક
આંસુસે મોતુંઆ ગયો જાનો જુવાનીપર
મોહબુબ જાન જાની કીસું બન દીવાના
સરેકી ખાખ છાડકે જાનો જુવાનીપર.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાયદા કરકે પ્યા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મેહેરકી અંખયા ફેર લીની હરદમકા આના-છોડ દીયા
જરા દરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વારૂં સબ તન મન
તેરે ઇસ્કમે ખોયા સારા જોબન મંયને અપના બેગાના છોડ દીયા
ઇસ ચાહસે પહેલે નેહ લગા ઓર મનકો મોરે ફે લીયા,
અસે બસે કિસ દેશમેં જા જાઇસ દેશકા આના છોડ દીયા'
જાએં એરી સખી અજમેરકો ચલ જહાં અપને પ્યાકા બાસા હૈ.
પ્યા બિના કછુ ભાવત ના મૈલ દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલ.

આયા કરો ઇધરભી મેરી જાં કભી કભી,
નિકલ હમારે દિલકેભી અરમાં કભી કભી,
પાલો ન ગેસુઓં કો ગો કાલી બલાકે હયે,
હયેરાં કરેંગે રોઝ પરેશાં કભી કભી.
આનેમેં જાના આપકો ગર ઉઝુ હય યહાં,
ખત તો લિખા કરો મહેતાબી કભી કભી.
પુછા શબે વિસાલ કે આઓગે યા નહી,
કુછ સોચ કહને લગે હાં કભી કભી.
યાદ આતી હય જિસ વક્ત મુજહે સુરએ મુસુફ,
પડત લેતા હું મૈ ખોલક કૂરઆં કભી કભી.

ગઝલ.

અઝીલો આલમે ફાનીસે જબ અપના ગુઝર હોગા,
નિકલી ઇસ મુલ્કસે ઝેરે ઝમી જંગલમેં ધર હોગા.
અંધેર તંગ વોહ ધર હયે ન તકયા હૈ ન બિસ્તર હયે
મકાં વોહ પુર ખતર હોગા ન આગન ઓર ન દર હોગા.
ન જાને હમ કિસીકો વાં ન કોઇ હમકો જાનેગા,
નહી પએઆન માલિકસે કહો કયુંકર ગુઝાર હોગા.
હુવા હયે દિલ મેરા ઝેરો ઝબર ઉસ દિનકી આફતસે,
કે જીસ દીન યેહ ઝમીના આસ્માં ઝેરો ઝબર હોગા.
તુમ ઇન બાતોંપે ભુલે હો તો યેહ બાતે નહી ઉસજા,
નયા આલમ નયા નકશા, નયાહી વોહ નગર હોગા.
બકે તું કયા હય અબ હમઝા નહો માયુસ રહમતસે,
મેરે સરપર શફીએ આસ્માં પૈરૂલ બશર હોગા.

ગઝલ.

ઝમાંને ભાંન મારા હય યે દુન્યા દેખી ભાલી હય;
ન કોઇ હય ખુશી ખુરરમ ન કોઇ ગમસે ખાલી હય.
ઝમાંને તુજપે મરતા હય ઝમાંને તુજપે સયદા હય,
ખુદાને શીકલ તેરી તુરંકે સાંચમે ઢાલી હય.
કોઇકિ દીલકો છીનાં હય કીસી કે દીન વઇમાંકો,
અભી થમ જા ઝરા દમભે કયામત આને વાલી હય.

ગઝલ.

નીગાહે યાર મદ મસ્તીમેંભી હોંશીઆર કયેસી હએ
મેરા દીલ છીન લેનેકે લીએ તૈયાર કયેસી હએ
અદાસે ફેરકર ખંજર ગલે પર યું લગે કહેને
શહીદે નાઝ બતલાઓ કે ઇસમે ધાર કયેસી હમે
જીગર મે છાઇ પહેલુમે ઘુસકે દીલમે જા તડપી
ગઝબકી ચુલબુલી ચંચલ નીગાહે યાર કયેસી હયે
હમીકો ઝબ્હે કરતે હયે હમીસે પુછતે હયેયું
ઝરાસાહેબ બતાદેના મેરી તલવાર કયેસી હયે
કભી સદકે હોતી હયે નીગાહે તીર કાતીલકે
શહાદત સરકટાનેકે લીએ તૈયાર કયેસી હયે

ગઝલ.

દીલ કીસીસેં ન લગાના જાના જવાની પનમેં
કયા દાગ દે ગયેરે જાના જવાની પનમેં.
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હે બે કરારી;
કેસે કરૂં ન જારી જાના જવાની પનમેં.
નયનોકે કરકટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મોં ધુલાના જાના જવાની પનમેં.
માટીકા કર બીછોના ઇંટોકા કર શીરાના,
બનખાકમેં મીલાના જાના જવાની પનમેં.
મેહબુબ જાન જાના મેંહો ગયા દીવાના,
શહેરોંકા ખાકછાના જાના જવાની પનમે.

ગઝલ.

સેબાઝ સીતમ આલીમ કીયામત હોને વાલી
ખ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હય
નઝર બાઝે સંભલ બેઠો કીયામત હોને વાલી હય
કીસીકે હુસ્ને રોઝ અબ્રુઓંકી શોહરત હોને વાલી હય

હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
કીસી માશુક કમસીન સે સરારત હોને વાલી હય
ન ઠુકરાકર ચલો હર હર કદમ પર અયસી શોખીસેં
તુમ્હારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસેન પે ઊનકી તબીઅત આતી જાતી હય
હસીનોં કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સવરીયાં ગોપનકે બનસે નિકલે,
મેરે મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હૈ તો યેહ હૈ
ઝાનોપે ઉસકે સર હો ઓર જાન તનસે નિકલે.
જબ જાના કુઝસે ગુલ હૈ કહીયો ગુલોસે જાકર
હમકો તો હો ગએ હૈં બરસો ચમનસે નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જબ યારકી ગલીસે
તો કલમએ શહાદત સબકે દહનસે નિકલે
ક્યા લાયાથા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા.
યે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હંય યે શુરત ક્યું બની ગમકી
તુમ્હારે દુસ્મનોકો ક્યા પડી હે મેરે માતમકી
મઝે ઇસમેંહી આતાહૈ નમક છીંડુકો નમક છીંડુકો
કસમ લેલો નહિ આદત મેરે જખમોંકો મલહમકી
સીકાયત કીસસેં કયા કીજીયે હાય કયા ઉલટા જમાનાંહય
બઢાયા પ્યાર જબ હમને મોહબ્બત આપને કમકી
ન મીલયેગા ન મીલયેગા કોઇ હમ વર ન જાઇગેં
ખુદાકા શુકર હય પહેલે મોહોબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતાહૈ ગરીબોંપર
પસે પરદેભી તો મોહોબ્બત નહિ મીલતી કોઇ દમકી
કહાં જાના હય થમ થમકર ચલો એસીભી કયા જલ્દી
ખુદા રખ્ખે તુમ્હી તુમ હો નજર પડતીહૈ આલમકી
અરાતો સોચ અય ગાફીલ કે દમકા ક્યા ઠીકાના હયે
નીકલ યે જબ ગયા તનસે તો સબ સપના ખીમાના હયે

મુસાફીર તુ હે ઔર દુન્યા સરા હે ભુલ મત ગાફીલ
સફર મુલકે અદમ આખીર તુઝે દર પેશ આના હય
લગાતા હય અબસ દોલત પે કયું તું દીલકો અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ હરગીજ યહાં સબ છોડ જાનાં હય
ન ભાઈબંધ ન કોઈ હય ન કોઈ આશનાં અપનાં
બખુબી ગૌર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાંના હય
લગા રેહ યાદમેં ઉસકી અગર અપની સફા ચાહે
અબસ દુન્યા કે ધંધો મે હુવા ગુલ ટસું તું દીવાને

ગઝલ.

યા મુસ્તફા તુમ્હી હો શાનોમેં શાન વાલે
સર મીનદા તેરે આગે સબ આન બાન વાલે
જબસે હુવે ઝમીપર તુમ જલવા ફરમાં સાહેબ
ગુમહો ગએ વા અગલે નામો નીશાન વાલે
તેરી સનામેં સબ હેંઅ ગુલ બુટયાં શજર તક
તેઅ તુમ સરાસે લેકર સબ આસમાન વાલે
મેહશર કે દીન કહેગે સબ આપસે નબી યું
બીલલાહ લબ હીલાદે શીરી ઝબાન વાલે
બુલવાયે મદીનેમેં યા શાહ જલદ ઇનકો
કુરબાન તુમપે સબ હેંઅ હીનદોસ્તાંન વાલે
કબશાંનમેં કીસીકી નાઝીલ હુવા હેય કાઝી
પેગમ્બરોમેં તુમ હો સાહબ કુરાન વાલે

ગઝલ.

અયગા લાગી સુન્દર બન જલ ગયો અયગા,
ભડકે ઇશ્કકી સારે બદનમેં આગ લગી,
નાહ શોઅલા ભડકા દહનમેં આગ લગી,
તેરે તો અત્રિશે રૂખસે ચમનસેં આગ લગી,
મરે તો જાનો જિગર ઔર મનમે આગ લગી.
મેહ રો રો કહેતી થી બુલબુલ ચમનમેં આગ લગી–અગયા.
વોહ કયા હિનાથી થી ચમનમે મગાએ સીરીને ?
ઔર ઉસ્કી ખલ્કમેં શોહરત ઉડાઇ શીરીને,
કહું કયા સેર અજાયબ દિખાઇ શીરીંને,
ખધિર વા હાથોમેં મેહદી લગાઇ સીરીંને,
ઔર ઇસ તરફકો દિલે કોહકનમેં આગ લગી–અગયા.

ગઝલ.

અહડા તુમ રેલપર યારો અજાયબ યેહ સવારીહૈ
હે જાના તુમને જીસ ગહરમેં વહાંભી ઇનતઝારીહૈ
શીશાકર બાદખાક ઓર આબ આતશકા બના અંજન
કલાહે ફેજ કુદરતકી યેહ રૂહકી ખેલ સારી હએ
કીરાએકા ફીકર કરલો યેહ સોદા નકદ બાઝી હે
ટલેગા વક્ત જબ સરસે તો ફીર ચલનાભી ભારી હૈ
ખડાહે મોતકા બાબુ ટીકટ હે બાંટતા સબકો
જાહે દમ બદમ ગહનટી અજબ ગફલત તુમારી હે
મીલા જબ ટીકટ બાબુસે ખુલા ગાડીકા દરવાઝા
સંભલકર આપકા બેઠો જહાં મરજી તુમારી હે
જબ આતસ ઇશ ભડકી ધુવાં જલકર નીકલતા હે
જીગરસેં ચીખ જબ નકલી હીજરકી સાંચા ભારી હે

રેલગાડી

શોર મચાતી ઝટપટ કરતી સીટી બજાતી આતીહું
સોક વતનમ અયે જો તાબો અપને વતનકો જાનવાલો
જતી જલદી કયું હને તુમકો ઠએરો ઠએરો મે આતી હું—શોર૦
આંધી આએ પાની બરસે આગ પડે યા ઓલે
મુજકો કુચભી ખઓફ નહી હયે અપની ધુનસે જાતી હું—શોર૦
શહેરો જંગલ ઓર ગાઉ કસ્બે ઝીલો દરીયા ઓરવાદી
દેખતી ભાલતી સએરે કરતી દમ ભર આતી જાતી હું—શોર૦
ગેરે શકકરકી લોહા લકડી કંકર પથર ઓર ગલા
હાથી ઘોડે બુડે બચ્ચે સબકો લાદે લાતી હું શોર૦
શેર બબરહો યા હાથી ભાગતે દેખે સબ મુજકો
સામને મેરે કયા કોઇ આવ દેવની સએ બની જાની હું—શોર૦
પડતી હું જબ અબકી બુંદે કાલી ગટા જબ છાઇહો
યાર મેરે કુચ લુત્ફ ન પુછો ઝુલા સએ બન જાતી હું—શોર૦

ગઝલ.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
તેરી સુરત ભોલી ભાલી નેત પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલ્ફેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદશે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીટી જાલી વાલે
તેરા ગુમબદ માહ મુનીવર તેરા કુવા હે ચશમ એ કૌસર
રશકે તુબા તેર મીશવાક જીસકે ફેજ જહામે નીરાલે

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
છોરી મસજીદ મનકા માલા રેહમત ભેજીયો ભેજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મવ્લા ઈસીમે હજકો નીબાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
જીસે પરીત કા હે એકરાય દીલકા પુરા કરો ઈસરાર.
છોડ તેરે લીયે ઘરબાર અબ કાહે બેડે ચીલમન ડાલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર શોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
કલયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સારબ સરવર.
મેરી ખુદીકા મુદીકા મુજસે મીટા દે મીરાં દાતા બાલે બાલે
સય્યદ મીરા વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.

ગઝલ

ખતા હોવે મેરી મઈનુદીન અજમેરી;
કરમુલ હક ડોયા મેરી મયનુદીન અજમેરી
દરઅકદસકા કુત્તાહું કપીના હું કહાં જાઉં
કરો હાજરતવા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
સદાહો ઓજપર કીસમત રહુંબા રાહતો ઇશરત
રહે હરજેમઝાં મેરી મઈનુદીન અજમેરી
ભીખારી હું તેરે દરકા દીલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કીસમત ખુલા મેરી મઈનુદીન અજમેરી
ન હું મોહતાજમેં કાસકાસદા અઝગેબ બે મેહેનત
મીલે મુઝુહકો ગીઝા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
હુવા તારાજએ સરવર મારા ફીર દર દર
તું અબ બીગડી બના મેરી મઇનુદીન અજમેરી
મુજેહી અજમેર બુલવાઓ રૂખે પરનુર દીખલાઓ
યેહી ઇલતજા મેરી મઈનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

દિખા દો સુરતે ઝેબા મોઈનુદ્દીન જીલાની,
તડપડતા હયે દિલે શૌદા મોઈનુદ્દીન જીલાની.
સિવા તેરે કહાં જાઉ દિલ અપના કિસ્સ બ્હેલાઉ,
શફીક ઐસા કહાં પાઉ મોઇનુદ્દીન જીલાની.
હબીબે કિબરિયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ,
દિલોંકે મુદદઆ હો તુમ મોઇનુદ્દીન જીલાની
ખુદાકે વાસ્તે આઓ તરહહુમ જલ્દ ફરમાઓ;
ખુદારા શિકલ દિખલાઓ મોઇનુદ્દીન જીલાની.

મઝારે ફૈઝે હક્કાની મુકરર કુતબે રબ્બાની,
કરામતમેં હો લાસાની મોઇનુદ્દીન જીલાની.

ગઝલ.

તું શાહીનશાહે ફગફુરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
વિલાયત હીંદ હે તેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ઉનકી દામને ખાહિસમેં દૌલત લાજ લાવા હો.
હુઝુરી હો જિસે તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
મુશર્રફ જો ઝિયારતસે તેરે રોઝેકી હો આયા,
હુવા નારીશે વાહ નુરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
દિયા હકને શરફ તુજકો હે સારે અવલીયા ઉપર,
નહીં કોઈ તેરા સાની, મોઇનુદ્દીન અજમેરી
હુરૂફ માતોહિબુલ્લાહ સિવા તેરે બતા કીસકી,"
ઝબાંપર લિશ ચુકા બારી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
અદુ તો થા યેહ ગરદુ ભી ઝમીંભી હો ગઇ દુશ્મન
મદદ ફરમાઓ તુમ મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
એક કિશ્તી બહારે ગિરદાબે બલાગેં ડુબી જાતી હે
તુ કિશ્તી પાર કર મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
નુરૂલે મહેરબાનીસે દીલે મગતુમે મઝહર કા,
ખુદારા કર તું મસફરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
મેં એક મુદતસે હું શકદા મોઇનુદ્દીન અજમેરી
તેરે એલફાતસે બવાજા ઉસે ખૌફે કયામત કયા?
જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
તેરે દરબારમેં હાઝિર હેં સબ બંદાહી રેહ જાવ,
તાઅજબુબ હે મેરે મૌલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
યગાનાંસે ગ'ઝ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
તુમ્હારા હું મેં મતવાલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી
તેરે દૌલતપે ઇસ મઝહરે આસીકા બ્હોત જલ્દી,
બુલા લીજે ખુદારા યા. મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

હકીકતકા સૌર હે ચરચા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
મઝયક મેં ભી હે ચરચા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
અગર અય દિલ તુ હે શયદા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.

ન છોડ હરિબિઝ તુ દરવાજા મોઇનુદીન શિસ્તીકા.
શરાબે માઅરેફતકી કેફીયત મુજસે કોઈ પુછે
કે દિલ મેરા હે મસ્તવાલા મોઇનુદીન ચિસ્તીકા
ફકીરીમેં ન હો કયુંકર મુઝે ફખરે શાહી હાસિલ
હુવ હું મેં ગદા કિસકા મોઇનુદીન ચિસ્તીકા.
ઝમાનેકી હવા કયસીહી ચલ જાવે મેરે દિલપર,
વઝીફા મેં ન ભુલુંગા મોઇનુદીન ચિસ્તીકા.
ચલો અજમેરકો અહમદ અગર શૌકે ઝિયારત હે,
કે વહાં હે જલ્વાગર વોઝા મોઇનુદીન ચિસ્તીકા.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનસે ફિદા હું ચાહે મોલા યા ન બોલો,
કુરબાન હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી લાગી જીગરપે કારી,
જખમી મેં હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
શિબલીને ફુલ મારા મનસુર જબ પુકારા,
સુલીપે ચડહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝિંદા કરકે દમ કુમ બે ઇઝની પડહકે,
મુજરીમ મેં હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
આરાબલા હુએ સરપર પોંહચા મેં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુબ જાને
આગાહ હો ઇસસે વોહી જા કોઈ ડુબ જાને.
કિસ્સે કહું મેં અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલિબકી સબ હકીકત મતલબ ખુબ જાને.
સબે તુર જલકે યારો સુરમા બના હૈ દેખો,
ઇસકે હુસનકી ખુબી મુસાહી ખુબ જાને
મુશ્તાક જિસકે ખાતિર ફુલા નહીં સમાયા,
સબ રાઝકી હે બાતેં રફરફહી ખુબ જાને.
ઇસરારે હકસે આગાહ કોઇ નહીં હુવા હૈ.
કાઝી ખુદાકી બાતેં અહમદહી ખુબ જાને.

ગઝલ—કાઝી.

તુમ બાદેક રાઝ ખ્વરી ન જલી યા શાહમેર મગદુમવલી.
કેના પુરા મેરી યે મુરાદદીલી યા શાહમેને મગદુમવલી.
મેહૂતને વલીહેં બખ્તકે તુમ પેશવા હાદીહો સબકે,
હુસેનાયબ આપ કે હાજી અલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
તુમ ગેસાથી હક કે પ્યારે હો હારીબ નબીકે દીલારેહો
હો ખ્વાજા હીદકે જાનેવલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
મેરી કીસ્તી ભવરમેં આનફંસી નહિ આસથી મુજકો બચનેકા
લીયા નામ તેરા મુસ્કીલ યે ટલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
લીલાહ કરમકર જલવેહ દીખા કાજીકો નહિ અબ તરસા
આયા હું પબ હાજત તળબી યા શાહમેરે મગદુમવલી

ગઝલ—કાઝી.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ ક્યા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મોહમ્મદકો ખુદા જાને
મરજ કમ જાતાહે મેરા દવાસે જાન તબીબોંકી
હમારે દરદકી દારૂ મોહમ્મદ મુસ્તફા જાને
તમન્ના હૈના જન્નતકી નખ્વાહીશ હુરો ગીલમાકી
તમન્ના દીલ હમારેકી હબીબે કીબરીયા જાને,
ખુદકો મુસ્તફા જાને મોહમ્મદકો ખુદા જાને
કહે ઇસરારમઝકો ચોહી જો સર તનસેં જુદા જાને
વાકબ પાતાહે જોદોકા જોકાઝીહુઇ મે કુબાહે
ખુદાકો જાત અહેમદકો જો કોઇ હે જુદા જાને.

ગઝલ—કાઝી.

હમ બદમ અર્શસે આતી હયે સદા આજકી રાત.
દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આકે જિબરીલ લગે કહેને કે ચલીયે હઝરત,
આપકે દીલકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત
સબ નબી કહેને લગે આપકી જહુકાકે ગરદન,
મિલને અલ્લાહસે ચડે શાહે હુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાહને કે ક્યા ચાહિયે મેરે મહબુબ,
મેરી સબ તુમપે ખુદાઇ હયે ફિદા આજકી રાત.
હુરો ગિલમાનો મુલક ઓર રાબી જીન્નો બશર,
દમ બદમ પડહતે હયે સબ અલસેઅલા આજકી રાત.
કાઝી યેહ વક્ત હયે ક્યું હાથસે તું ખોતા હયે,
દોગી મકબુલ જો માંગેગા દોઆ આજકી રાત.

શિકવા નહી કરેંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દિલજાન ઔર ઇમાં તુમપર કરંગા કુરબાં,
બઅદા વફા કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કાંઝી પહનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
દરદર સદા કહેંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—દાગ.

તદબીરસે કીસમતકી બુરાઈ નહી જાતી,
બીગડી હુઈ તેકદીર બનાઇ નહી જાતી.
દીલલેકે વાહ અબજાન તલબ કરતે હેં મુજહસે,
યેહ વેસી ખરી હેકે ઉઠાઈ નહી જાતી.
મએ પીતા સહી તોબાભીહે જાઇગી ઝાહીદ,
કમબખત કયા મત અભી આઈ નહી જાતી,
દીલ મેરા સનાહુકે તહે તેગ ન ઉફંગી,
એક ફાંસકી તકલીફ ઉઠાઇ નહી જાતી.
ગ હે કેયહાં દીલમે કીયા એક તમના,
વાહ તાબ જપાં બોલફસે લાઈ નહી જાતી.
બીલ્લાહ મેરે ઝબહ પે તકબીર તો પહડલો,
અતનીભી ઝબાં તુમસે દીલાઇ નહી જાતી,
એ દાગ કહા હાલ દીલે ઉસ દુશમને જાસેં,
નાદાં તેરે દીલકી સફાઇ નહી જાતી,

ગઝલ—દાગ.

આઇ હુઈ આશકકી તબીયત નહી જાતી.
આતીહે તો ફીર આકે કયામત જાતા,
સર જાતાહે સરસેં તેરા સોદા નહી નહી જાતી,
દીલ જાતાહે દીલસેં તેરી ઉલફત નહી જાતી.
અલ્લાહસેં મહેશરમેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હુમે ઉસકી મોહબત નહી જાતી.
બોસે જો તલબ મેનેં કીયા હંસ કેવો બોલે
યે હુસ્નકી દોલતહે લુટાઇ નહી જાતી
અવ્વલ તો ઉનકે શરમ રહી મુંસે ન બોલો
જબ શરમ ગઈ વસ્લકી હુજ્જત નહી જાતી,
ફરહાદ કે મરફદસેં યે આતીહે સદાએ
બરબાદ કીસી શખ્સકી મેહનત નહિ જાતી
અય દાગ બુરા માન નતુ ઉસકે કહેકા,
માઆશુકકી ગાલીસેં તો ઇઝ્ઝત નહિ જાતી

ગઝલ–શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્ચ ભી નહી.
બે કરારી ચઢ ચલી અબતક કીયા કુચ્ચ ભી નહી
કયોં હુઇ નફરત યહાં આને સે તુંમ કો યહ ભી બતક,
યાદ આતી હય હમેં અપની ખતા કુચ્ચ ભી નહી.
સાથ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાનથે,
જાન બીલેલો હમે ઉજરો ગિલા કુચ્છ ભી નહીં
કરલે અપની સી સિરફ નેકી બદી રહ જાયગી.
હાથ આયગા નફા ગમ કે સિવા કુચ્છ ભી નહી.
" શારદા " કરકે દગા પીછે બ્હોત પછતાયેગે,
બાદ મેરે પાયોગે દીલબર મજા કુચ્છ ભી નહી.

ગઝલ–અકબર.

દીદવાલે ઉન્હે મકકી મદની કહેતેહે,
બુલબુલવાલે ઉન્હે સરવે ચમની કરતેહે,
દેખકર અપને સહીફામેં તેરા હુસનેજમીલ
અબીકા રોબસે અલ્લાહલો ગની કહેતેહે
પુંછા હુરોને હુજુર આપકા દોલત ખાના.
હુંસકે બોલે હમેં મકકી મદની કહેતેહે
એક ઇશારેસે હુવા ચાંદકા દીલ દો ટુકરે.
આશક ઇશ આનકો બરઝીકી અનીક કહેતેહે
મન્ઝીલે ગમમેં થકા બેઠા હું મહેબુબસેં દુર
ઇસ મુસીબતકો ગરીબુલવતની કહેતેહેં
એક તુમ હોકે હે અલ્લાહ તુમહારા મુસતાક
એક મુસાહેંકે રબ્બે અરની કરતેહેં.
મરહબા અકબરે મદાહ લી ખુબ ઝઝલ,
ઐસી અંદાઝકો શીરીન સુખની કહેતેહે.

ગઝલ–અકબર.

કહાંસે જાઉં દીલ દોનું જહાંમ સખ્ત મુશકીલહે
યહાં પરયોંકા મજકા હે વહાં હુરોકી મેહફીલહે
ઇલાહી કૈસી કૈસી સુરતે તુને બનાઇહે,
કે હર સુરત કલેજેસે લગા લેનેકે કાબીલ હે.
મેરા દીલલેકે શીશેકી તરહે પત્થરપે પટકા
મેં કહેતા રહે ગયા જાલીમ મેરા દીલહે મેરા દીલહે
જો દીલ બચલ સનમકો દેખકર હસરત યે બોલ ઉઠી.

ફેર ઔર એ અરબ યે બઝમ ગુશતાકી કે કાબીલહે
જો દેખા અકશ આયનેમેં અપના બોલે ઝનઝલાકર.
અરે તું કોન હે હટ સામનેહેં કયું મુકાબીલ હે
મેરી તુરબતપે એક ઠાકર લગાઈ ઔર યે ફરમાયા.
કયામત આ ગઇ ઉઠ સોનેવાલે કયસા ગાફીલહે.
હજારો દીલ મસલકે પાઉસે ઝનઝલાદ ફરમાયા.
લો પીછાને તુમહારા ઇન દીલોમેં કોનસા દીલહે
સવાલે બોસેપર કયું ઝીડકીયાં દેતેહો અકબરકો.
ફલા તનહર કલામ અલ્લાહ મે ગઝબહેરે સાલયલહે

ગઝલ–દીલબર.

અબ તો જાઉંગી મદીનેકો મેં જોગન બનકર,
ઇશકે અહમદમેં ફિરૂંગી મેં બિરાગન બનકર.
ખાક હો સરપે મજી બાલ હોં સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
ન તો મેં કાબએ ગઇ ઔર ન મદીને પોહચી.
રેહ ગઇ હિંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર,
અય સબા ગીર્દ મદીનેકી ઉડાકર લા દે,
મેરી ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
મૌત કયું પીછે પડી હે મેરી બયરન બનકર.
મરતે દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાવિંદ,
હાય કુછભી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
હોકે સો બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નબી,
હાર ફુલોંકા ચડહાઉંગી મેં માલન બનકર.
નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકો યે કામ આયેગા જોશન બનકર.

ગઝલ–કુસુમતા.

કોઈ ઔસી સખી ચાતુર ન મીલી તુઝે પીને દવારે બીઠાદેતી
મય ને રાહે મદીનાભી દેખી નહી મોરી બઇયાં પકરકેબતાદેતી
મોરે મંનમે હય હય અબતો જોગનાયા બનુ ઔર મલકે
ભભુત મદીને ચલુ.
સખી હીંદ કી નગરીમેં કાહોરહું તોરી પીત ન ચૈન ઝરા દેતી
પીયા સાથ સમનદર પાર બસુ મોરે પગમેં નચલનેનકા જોર રહ
નહી આઇ મદીનેકી કોઇ હવા મુઝે મુલકે અરબમેં ઉડા

મંય તો સુની સજરયા મે તડપટ હું પીયા મુલકે અગ્અમે
બીરાજત હાય.
કભી વપને મેં દેતે જો દરસ દીખા યહી ચરનોમેં શીશ નીવા દેતી
મય રોવત રોવત બઊરીભઇ લીયા ઢુંઢત હું મીલતાહીનહી મારી
મોત ભી આતી નહી હય મખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી
તોરી પીતકા દુખડાતો મંયહી નહીપઢા રોતા હય હીજરમેં વાબીચુંહી.
મુઝે દરપે બુલાતે જો શાહે અરબ સુમ તાજકા દુખરા સુના દેતી

ગઝલ આબરૂ.

તુમારા દીલ ગર હમસે ફીરા હવે,
તો બહેતર હવે હમારાભી ખુદા હવે,
હમારી કુછ નહી તકસીર લેકીન
ભીલો જીસસ તુમારા દીલ મેલા હવે
હુવેહો કીસ લીયે બેઝાર હમસે
વો અહમક હવે કહા હય જીસને તુમસે
કહો હમને તુમારા કીયા કીયા હય
અબસ એ દીલ કરો મત "આબરૂકો"
મુસાફીર હવે શીકીરતા હવે ગદા હવે

ગઝલ કાલીન.

શીકસને દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હવે
ફનાકી ફીસ્લીમેં લાખો હજાર બેઠેહેં
ખુદાકે વાસ્ને સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ
લબોપે દમહે તેરે ઇન્તેઝાર બેટપેં
કલીનખાનકે પુછ કે યાર કેસ હો,
હજારો દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હય
ખુદાકે વાસ્તે પદદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોસો તેરે ઇન્તેજાર બેઠેહે
ફીરાકે યારમેં કફની રંગાઇ હે કાલીન
તેરે મજારપે ધુની રમાયે બેઠેહે.

ગઝલ માહામુદ.

આકાર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હુ,
મેરી ખબર લો ખાજા ના કામ હો ચુકા હું
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્હા વ દીનકી કુનજી,
અબ પાસ મેરે કયા હય બે દામ હો ચુકાહું,
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે મુખડા દીખાઓ આજ,

મંય ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખખો મેરી
મુઝકો વહી હય ખાજા મસે હાર હો ચુકાહું;
માહમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખાજા,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુયાહું.

ગઝલ—ઝફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તલવાર કાફી હયે,
ઓનાહકા જખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હય.
પરેશાં દીલ દીવાનોંકો નહી દરકાર ઝન્જીરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરયેક તાર કાફી હયે:
ન તરબીહ હયે ન સીઝદા હયે નહી મતલબ કીતાબોસે,
તસવ્વર બન ગયા દીલમે યેહી તકરાર કાફી હયે;
પરેશાં દેખકર મુજકુ ન ઇતના ઝુલ્મ કર ઝાલીમ,
ગફફરન મેહેરબાનીસે તુમારા પીઆરા કાફી હયે;
અકલા છોડ જા મત મુજકુ તુ દસદારે કાનીમે,
"ઝફરકે" ઝખ્મકે બસ ખનજરે ગુફતાર કાફી હય.

ગઝલ—ઝફર.

લડદાર હમારી ઇનદીનો કેસી બદલ ગઇ
હાથોમે વાહપરી મેરે આકે નીકલ ગઇ
એક રોજ મેરે યારકી અબરૂ જો હીલગઇ
લાખો સીપાહી કટ ગયે તલવાર ચલ ગઇ
શોઅલા હમારી આહકા એસા હુવા બુલંદ
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનસ નીકલ ગઇ
હયે વાએ ઇનકીલાબે ઝમને કે ઓરમ
દેહલી "ઝફરકે" હાથસે ચલમેં નીકલ ગઇ

કાહરવા.

લેલા ચંબેલી કે હાર હાર મેરે યારા

અંતરા.

બેલાલી બેચુ ચબેલીબો બેચુ
ગેંદકી દેખો બહાર બહાદ મોરે
ફુલ રહા ગુલ લાલ ચસનમ
નરગીસ શેલાબ ઓર અનાર અનાર મોરે
અસર પીઆ ગુલ ચપાજો ફુલે
ફુલ રહે ગુલ હઝાર હઝાર મોને

ગાયન.

નૈના લગાએ કહા જાએંગે ખલાસી મયા નૈના લગા,
કપટાન ખાવે મુરગી સારંગ ખાવે બકરા.
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓજડી,
કહી ફેફસી તીલ્લી રે નૈના લગા.
કપતાન પીવે કપ્તા સરંગ પીવે બ્રાંન્ડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી તાડી
કહી એવડા કહી લાસી રે નૈના લગા
કપતાન ખાવે કટલેશ શરંગ ખાવે એવદ,
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ખીચડી
કહી રોટી કંઝ ચટનીરે—નૈના લગા.
કપતાન ઘીરે ગાડે સરંગી ઘીરે ગાડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ચકને,
કહી ગીરતી કપ પડતે રે નૈના લગા
કપતાન સોવે કેબીન સરંગી સોવે ફાલકા
હમ ગરીબ ખલાસી કહી તૂતક
કહી મોરા કહી ફાળકા રે—નૈના લગા

ગઝલ—આમીન.

અય દીલ તુ કીસકી યાદમેં દીવાના બન ગયા
આગ રોઝકે દુએ શમઅમેં પરવાના બન ગયા
નઝરોંકે જૈ ખ્યાલ ગુલરોગન હેવા પેહ દીલ
પહેલુમે એક રકીબ ન એગાના બન ગયા,
બહશી ખરાબ હાલ પરેશાન દરબદર
ફરકતમેં યારકે તો મએ કયા કયા બન ગયા
મીરે મુગારસે મગઝકો મીલી હુએ ખરાબે માશક
ઝ.હીદ હમારી ખાકકા પયમાના બન ગયા
ગાએ મુદઈ રકીબ તુ કયા જાન ડુન્ડે હીજર
જનસાકે મંએ બના હું તુ વેશા ન બન ગયા
બેતુલ હરમથા કાબએ દીલ ખાનએ ખુદા
યાદે બુતાને દીરમેં બુત ખાના બન ગયા.
"આમીન," ફીરાકે યારકી તહરીર કયા જરૂર
આલમમેં તેરે ઇશકકા અફસાના બન ગયા,

સમાપ્ત.